

Manifest 12A Alacant

Bon dia, Alacant.

El 25 d'abril de l'any 1707 els valencians vam viure una de les derrotes més importants de la nostra història a mans de Felip V. Les institucions valencianes van desaparèixer i, amb elles, el nostre poble va restar pràcticament invisible durant tres segles. D'aquella pèrdua de sobirania encara en patim les conseqüències.

No podem saber com hauria sigut el País Valencià sense aquella desfeta. Però, sí que podem mirar el futur i començar a construir el país que volem. Perquè sempre hi haurà amenaces. Enguany, els pressupostos del Consell de la vergonya, signats pel PP amb la inestimable ajuda de VOX, en són la millor prova:

- Pretenen matar d'inanició institucions culturals cabdals com l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, reduint-ne el pressupost. Ells mateixos la van crear l'any 2001 i ara, el 2025, els pareix massa valenciana.
- També ataquen À Punt, la radiotelevisió pública del país, perquè informar i entretenir en valencià els resulta massa sectari. Alhora, mantenen subvencions a entitats culturals de la tauromàquia radicades a Madrid.
- Els valencians pateixen per trobar casa on viure. Mentrestant, estrangers adinerats veuen els immobles de les nostres ciutats i costes com a inversions sucoses. Pretenen que el ciment cobrisca les arrels del país i en deforme el paisatge perquè no puguem reconèixer-lo.
- Si fa 300 anys va ser l'abolició dels furs, ara pretenen acabar amb la promoció del valencià que, en definitiva, en un entorn diglòssic i de globalització, implica indirectament acabar amb la identitat valenciana. Tomben així consensos ja consolidats, indispensables per a la nostra supervivència com a poble, i conflictivitzen la llengua.

Parlen de llibertat i la contraposen a la imposició. Parlen de la nostra identitat, de les nostres arrels, com una rèmora pesada a superar. Però, estem avesats a les inclemències històriques. També a les climàtiques. El que en 2024 no podíem contemplar era tal nivell de negligència. La seua incompetència va provocar 227 morts a l'Horta, a la Ribera i a l'interior valencià. 227 valencians com nosaltres. 227 morts evitables. Hui també reivindicuem la seua dignitat, que és la nostra, i cridem ben fort: #MazónDimissió!

En resum, aquest Consell és incompatible amb la dignitat valenciana i suposa un retrocés cap a un passat fosc. Però, les nostres conviccions són innegociables i ací estem disposats a plantar-los cara.

També mirem cap a ponent, més enllà d'Almansa, i assenyalem el Govern espanyol. Eixe que cada any executa inversions per damunt de les pressupostades a Madrid mentre que ací, al País Valencià, amb prou faena ens arriben les molles. Volem les claus de la caixa per a

gestionar els recursos valencians. Volem ser sobirans per a decidir el nostre futur. Les infraestructures poden salvar vides.

Centrem-nos ara en les victòries. Mirem la consulta educativa, que ens ha servit per a reconèixer-nos vius davant de l'espill. També ací, al sud. Una consulta que pretenien usar com una estocada final a l'educació en valencià i que els ha esclatat en la cara. Hem de mirar les dades amb perspectiva, com un punt de partida per a avançar cap a la plena normalització del valencià en tots els àmbits.

Fa 30 anys, l'11 de març de 1995, milers de persones van omplir els carrers d'aquesta ciutat pels mateixos motius que hui. Aquesta vesprada, alacantins i il·licitans, guardamarencs i eldens, oriolans i novelders, persones vingudes de tots els racons del país, valencianes i totes, ens ajuntem en una sola veu i cridem per l'escola en valencià, per la cultura valenciana i contra l'odi dels qui ens volen negar l'existència. Malgrat tot, resistim.

Des d'Acció Cultural reivindiquem la irreductible valencianitat d'Alacant i la de totes les poblacions del sud. Som un poble obert i generós: ser valencià és una qüestió de voluntat i qualsevol persona que en siga conscient és benvinguda. Però, també som un poble lluitador i així ho demostrarem. Que el camí siga llarg i que siguen moltes més les batalles. Perquè qui lluita està viu i qui lluita bé mai no mor.

Ara i sempre cridem:

Alacant és important! Sense Alacant i sense el sud no hi ha país! Visca la terra lliure!

Visca el País Valencià!